

hvad man her kan lave af forberedende undervisning til den egentlige skolegang kommer mangefold igen senere.

Det her er også efter Socialdemokratiets opfattelse et godt lovforslag, og vi anbefaler med disse ord begge lovforslag.

Anders Mølgaard (V):

Som bekendt er det kun 2-3 måneder siden, at vi netop her i salen drøftede næsten fuldstændig identiske lovforslag, så det er klart, at der nok ikke er ret mange af os, der har skiftet synspunkter ret meget på 2-3 måneder. Det er ikke forventeligt i hvert fald, så det bliver en reprise; men sådan er det.

Jeg vil starte med nogle meldinger om L 65. Der er vores holdning selvfølgelig stadig væk, at som vi ser konsekvenserne af det lovforslag, ligner det et rent vinderspil. Det er selvfølgelig fuldstændig uholdbart, at der i dag kan gå op til et par år eller måske 3, før mange børn af indvandrere og flygtninge kan deltage i en klasses almindelige undervisning på grund af, at de simpelt hen er bagud på point, at der er et sprogligt efterslæb, som i virkelighedens verden er meget svært at indhente; det ved vi alle sammen.

Men jeg vil også gerne understrege, at de tilbud, som er skitseret i lovforslaget, aldrig kan erstatte den optimale og naturlige situation, hvor sprogstimulering foregår gennem naturlig leg mellem danske børn og tosprogede børn.

Samfundet kan, til trods for at vi mobiliserer al mulig god vilje, ikke løse alle problemer, heller ikke på det her område. Også forældrene har i dagligdagen et væsentligt ansvar, en forpligtelse til at undgå social isolation af børnene og i stedet stimulere børnenes mulighed for også at møde danske børn.

Så efter Venstres opfattelse er det lovforslag et skridt i den rigtige retning. Det er såre fornuftigt, at tosprogede børn allerede fra 3-årsalderen skal tilbydes mulighed for at styrke kendskabet til dansk. Alt andet lige bør dette initiativ i hvert fald medføre, at tosprogede børn i fremtiden vil møde op i folkeskolen med bedre danskundskaber, end tilfældet er i dag, og det vil være til glæde både for de tosprogede børn og samtidig også og ikke mindst være en klar fordel for danske børn, som i dag mister tid og ressourcer, på grund af at mange klassekammerater har eklatant mangel på danskundskaber ved skolestarten.

Så vidt altså L 65, som vi kun har egentlige lovord tilovers for.

Hvis nu jeg vender mig mod L 66, må jeg sige, at der er jeg nødt til at blande lidt malurt mellem roserne. Men det er klart, at det er såre logisk, at den klart vigtigste forudsætning for, at man kan blive integreret i en ny kultur og i en ny nation, er kendskab til og endda helst fortlighed med sproget. Det er klart, at det er en banal konstatering, men ikke desto mindre en kendsgerning, og her hjælper det altså ikke at have et lavt ambitionsniveau og springe over, hvor gærdet er lavest.

Det er bydende nødvendigt, at vi hæver ambitions- og forventningsniveauet med hensyn til flygtnings og indvandreres evne til at beherske det danske sprog. Alt andet er efter min mening ren pseudohumanisme, som naturligvis i det lange løb ligner en bjørnetjeneste.

Det altafgørende og centrale mål for Venstre er at styrke undervisningskvalitet og effektivitet. Det er og bør være krumtappen i den diskussion, vi har i dag, og så må midlerne, herunder den efter min mening meget overophedede og fuldstændig ude af proportion-lignende diskussion om kommunal eller amtskommunal kompetence, være af klar sekundær karakter.

Det altafgørende er altså at nå en markant højere faglig kvalitet i undervisningen af indvandrere og flygtninge. Det er det, det hele må dreje sig om, også disputten her i dag og de forhandlinger, der må følge i kølvandet på denne første behandling. Derfor kan vi altså varmt støtte lovforslagets krav om fastsættelse af bindende regler om undervisningens indhold, omfang og tilrettelæggelse. Der skal selvfølgelig også fastsættes klare mål og delmål for undervisningen på de forskellige niveauer. Alt det kan vi selvfølgelig tilslutte os, det er logisk.

Det er også naturligt, at der skal være mulighed for sprogprøver. Hvis vi skal opnå et mærkbart kvalitetsløft af undervisningen, er det nødvendigt, at der skabes grundlag for etablering af meget homogene hold, og deri er jeg enig med flere – eller i hvert fald i det, der er blevet sagt fra den socialdemokratiske ordfører, der påpeger lige præcis det koncise krav, at deltagerens faglige forudsætninger er direkte sammenlignelige og på samme niveau. Det er meget klart utilfredsstillende for alle parter, og det er et rent taberspil, at analfabeter i dag kan risikere at sidde på hold med f.eks. indvandrere og flygtninge med en akademisk baggrund.